
[2007-4-RE](#)

CAUSA 2007-4-RE

Número de registre 51-2007. Recurs d'empara

AUTE DEL 6 DE JULIOL DEL 2007

BOPA núm. 59, del 18 de juliol del 2007

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 24 de gener del 2007 per la representació processal del Sr. José Carlos Hechavarria Soler mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra els autes del 23 de novembre del 2006 i del 30 de desembre del mateix any, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la família, reconegut a l'article 13 de la Constitució, del dret a una existència confortable a la dignitat humana, reconegut a l'article 29 de la Constitució i en relació amb aquests drets també s'hauria produït una presumpta vulneració dels drets a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs, que declari infringits els drets fonamentals esmentats "retrotraient les actuacions fins al moment de dictar Sentència per part del M. I Tribunal Superior de Justícia per tal de que dicti una altra sense vulnerar dits articles constitucionals per tal que deixi sense efecte la condemna de la pena d'expulsió del Principat imposada al condemnat Sr. José Carlos HECHAVARRIA SOLER o en el seu cas, que declari únicament dita vulneració";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 14 de febrer del 2007;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

El 5 de juliol del 2006, el Tribunal de Corts va condemnar, entre d'altres, el Sr. José Carlos Hechavarria Soler com a responsable en concepte d'autor del delictes major continuat d'introducció i venda i de proporcionar il·lícitament droga tòxica en gran quantitat, amb la concurrència de la circumstància modificativa de la responsabilitat penal atenuant de ser menor de 21 anys, a la pena de cinc anys de presó ferma, multa de 30.000,00 euros i expulsió del Principat per un període de 10 anys; i del delictes menor continuat de consum de droga tòxica, amb la concurrència de la circumstància modificativa de la responsabilitat penal atenuant de ser menor de 21 anys a la pena de 4 mesos de presó condicional.

Segon

Tant el Ministeri Fiscal com el Sr. José Carlos Hechavarria Soler van presentar un recurs d'apel·lació contra la sentència del Tribunal de Corts. El primer, perquè va considerar que la pena imposada a l'imputat era insuficient en relació amb la gravetat dels fets; i el segon, perquè estava en desacord amb la tipificació dels fets que, segons el seu parer, corresponen al delictes de l'article 282 del Codi penal, i no al de l'article 283, ja que considera la pena de presó de cinc anys excessiva i per tal com la pena d'expulsió vulnera el seu dret a la família, reconegut a l'article 13.2 de la Constitució.

Tercer

El 23 de novembre del 2006, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va desestimar aquests

dos recursos d'apel·lació i va confirmar els pronunciaments de la sentència impugnats per aquestes dues parts.

Quart

La representació processal del recurrent va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència del Tribunal Superior de Justícia per vulneració del dret a la jurisdicció, del dret a un procés degut i del dret a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Cinquè

El 30 de desembre del 2006, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions esmentat, ja que "El recurs es fonamenta en una presumpta vulneració del dret a la família que, encara en la negada hipòtesi de que s'hagués produït, no podria ser objecte de l'incident de nul·litat d'actuacions", previst a l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials. Així mateix, el Tribunal Superior de Justícia reitera que l'expulsió del Principat no suposa privar el condemnat de la seva pàtria potestat, i, en l'execució de la sentència s'hauran d'adoptar les mesures convenients per conciliar aquests dos fets.

Sisè

El 24 de gener del 2007, la representació processal del Sr. José Carlos Hechavarria Soler va presentar un recurs d'empara en què manifestava que les resolucions objecte de recurs vulneren el dret referent a la família (article 13 de la Constitució) i a una existència confortable a la dignitat humana (article 29 de la Constitució) i relacionat amb això també s'ha vulnerat el dret a un procés degut i a obtenir una resolució fonamentada en dret (article 10 de la Constitució).

Aquesta part considera que el fet d'imposar-li la pena d'expulsió del Principat pot provocar que es produeixi "una alteració i disgregació familiar major", ja que el seu fill podrà residir en territori andorrà en règim estable i ell no podrà gaudir de condicions similars. També, considera que el fet que el Tribunal Superior de Justícia estimi que en fase d'execució de la sentència s'hagi d'articular les mesures convenients entre l'expulsió del Principat i el règim de visites, no impedeix la vulneració dels drets esmentats. Per recolzar la seva argumentació, exposa la jurisprudència del Tribunal Europeu dels Drets Humans que obliga els Estats membres a reconèixer la necessitat de concedir permisos de residència per tal de no trencar la vida familiar.

Per acabar, la part recurrent demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs, que declari infringits els drets fonamentals esmentats “retrotraient les actuacions fins al moment de dictar Sentència per part del M. I Tribunal Superior de Justícia per tal de que dicti una altra sense vulnerar dits articles constitucionals per tal que deixi sense efecte la condemna de la pena d’expulsió del Principat imposada al condemnat Sr. José Carlos HECHAVARRIA SOLER o en el seu cas, que declari únicament dita vulneració.”

Setè

El 14 de febrer del 2007, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què demana la inadmissió a tràmit del recurs d’empara 2007-4-RE, perquè el que realment pretén el recurrent és una revisió i una reforma de les consideracions jurídiques adoptades en les decisions objecte de recurs. Per contra, considera que aquestes decisions estan fonamentades jurídicament i no són arbitràries, per tant, no s’ha produït la vulneració dels drets recollits a l’article 10 de la Constitució.

El Ministeri Fiscal reitera que les resolucions objecte de recurs procuren resposta a cadascuna de les al·legacions de la part recurrent i motiven les decisions que adopten, fonamentant-les en l’ordenament jurídic andorrà. A més, la pena d’expulsió va ser imposada d’acord amb la legalitat i atenent la gravetat del delictes comès, sense que aquest fet suposi privar el condemnat de la seva pàtria potestat.

Les al·legacions del recurrent denoten una confusió entre el dret a promoure una activitat jurisdiccional i la voluntat d’imposar les condicions, perquè el procediment instat es desenvolupi de la manera més favorable als seus interessos.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d’empara 2007-4-RE.

Fonament jurídic únic

El recurrent al·lega la presumpta vulneració del seu dret a la família, reconegut a l’article 13 de la Constitució, del seu dret a una existència confortable a la dignitat humana, reconegut a l’article 29 de la Constitució i en relació amb aquests drets també s’hauria produït una presumpta vulneració dels seus drets a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en dret, reconeguts a l’article 10 de la Constitució.

Pel que fa a l'article 10 de la Constitució, aquest Tribunal ha jutjat reiteradament que no li correspon actuar com un jutge del fons, és a dir, com un tercer grau de jurisdicció o com un tribunal de cassació i que la seva funció consisteix a verificar que els drets reconeguts, tant per aquest article de la Constitució com per l'article 6 del Conveni europeu dels drets humans i de les llibertats fonamentals, han permès al recurrent presentar els seus arguments i les proves que ha cregut convenientes, i que les jurisdiccions competents s'han pronunciat de manera independent i imparcial seguint un raonament coherent i no arbitrari. En aquesta causa, a més, la vulneració de l'article 10 de la Constitució s'invoca de manera subsidiària i sense aportar els elements precisos que haguessin permès apreciar-ne l'argumentació. Per tant, aquest punt ha de ser desestimat.

Pel que fa a l'article 13.2 de la Constitució que disposa que "Els poders públics promouran una política de protecció de la família, element bàsic de la societat", convé indicar que aquest article en el marc d'un recurs d'empara no pot impedir les disposicions del Codi penal. A més, l'analogia emprada amb l'article 8.1 del Conveni europeu esmentat que disposa que "Tota persona té dret al respecte de la seva vida privada i familiar, del seu domicili i de la seva correspondència.", ha de ser rebutjada, ja que l'article més proper de la Constitució és l'article 14 i no l'article 13.2. Per consegüent, no es pot derivar de la jurisprudència del Tribunal Europeu dels Drets Humans que les resolucions dictades en base a la vulneració de l'article 8.1 del Conveni esmentat siguin transferibles a l'aplicació de l'article 13.2 de la Constitució.

Pel que fa a l'article 29 de la Constitució relatiu al treball i a les seves contraprestacions, cal destacar que es troba en el capítol V del títol II de la Constitució. L'article 85 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional disposa que només es poden garantir mitjançant l'empara constitucional els drets reconeguts als capítols III i IV del títol II, llevat del dret a què es refereix l'article 22. Per tant, la vulneració de l'article 29 de la Constitució no pot invocar-se de manera efectiva en aquest tipus de recurs.

En definitiva, en aplicació de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, hem d'inadmetre a tràmit aquest recurs per manca manifesta de contingut constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2007-4-RE, interposat per la representació processal del Sr. José Carlos Hechavarria Soler contra els autes del 23 de novembre del 2006 i del 30 de desembre del mateix any, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 6 de juliol del 2007.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Magistrat